

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil da godt kvittere for, at fru Sandy Brinck kvitterer. Jeg ved ikke, hvilke personer det er, fru Sandy Brinck omgås. Selv om man er stor og hærdebred, kan man altså godt både være glad og have et godt hjerte. Man behøver ikke at slå og sparke.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Gitte Seeberg som ordfører.

Gitte Seeberg (KF):

Da den konservative ordfører, hr. John Vinther, ikke har mulighed for at være til stede her i salen i dag, skal jeg på hans og Det Konservative Folkepartis vegne redegøre for vores standpunkt til beslutningsforslaget.

Når man spørger hærdede kriminelle, hvorfor de er blevet det, så får man meget ofte det svar, at det var de heller ikke blevet, hvis de første gerninger, dengang det var småkriminalitet, havde haft en konsekvens, men der skete ingenting, selv om de blev snuppet.

Når samfundet enten som følge af misforstået omsorg eller kapacitetsproblemer hos politi, retsvæsen og sociale myndigheder vælger at lade stå til og ikke vise de unge, at der altså er nogen, der holder øje med, hvad de laver, og at det får en konsekvens, hvis deres adfærd er uacceptabel, så gør man i virkeligheden de unge en bjørnetjeneste.

Det er jo ikke så underligt, at de unge kan have svært ved at indse, at det, de gør, er forkert, når det ikke får nogen konsekvenser. Så får tingene lov at udvikle sig. Det starter med bøllestreger, det bliver sikkert småkriminalitet, det bliver til mere og mere, og lige pludselig er det for sent. Så er vejen ud af kriminaliteten blevet lang og meget besværlig. Det handler altså om at vise den unge en konsekvens så tidligt som muligt, og det er baggrunden for dette beslutningsforslag.

Over for denne gruppe af debuterende unge kriminelle er hurtighed en afgørende faktor. Den unge skal samles op med det samme. Der må ikke gå måneder fra pågribelse, og til retsmøde finder sted, ligesom der ikke må gå måneder fra dommen, til en eventuel sanktion sættes i værk – hvis der altså overhovedet sker noget som helst.

I Det Konservative Folkeparti tror vi, at en kort straf, der skal afsones i umiddelbar tilknytning til pågribelse og dom, og samtidig iværk-

sættelse af en række individuelle forebyggende tiltag, vil være et meget effektivt middel til at få unge førstegangskriminelle tilbage på sporet.

Selvfølger man ikke straksdomme i alle tilfælde. Overskriften til beslutningsforslaget er da også, at der skal skabes mulighed for straksdomme og straksafsoning. Det er klart, at ved grov kriminalitet er det ikke straksdomme efterfulgt af en kort straf, der er brug for. De kriminalitetsformer må selvfølgelig behandles inden for den eksisterende retspleje. Men over for debuterende unge kriminelle, der eksempelvis har lavet grovere hærværk, vold eller et biltyveri, vil det efter vores opfattelse være et godt middel.

Det siger også sig selv, at anvendelse af dette middel fordrer, at den unge enten er blevet grebet på fersk gerning eller tilstår. Hvis det ikke er tilfældet, kan man selvsagt ikke gøre brug af straksdomme og straksafsoning, da der jo i så fald selvsagt vil være mulighed for at ændre og anke en dom.

Med andre ord, Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Efter de sidste to indlæg om, hvad det er, det her beslutningsforslag handler om, må jeg indrømme, at jeg er blevet ganske forvirret.

Det er jo sådan, at politidirektøren i København, fru Hanne Bech Hansen, allerede har meddelt i pressen, at hun agter at sende Jørn Bro, som er medlem af den hurtigt arbejdende arbejdsgruppe, som justitsministeren omtalte, et forslag om chokfængsling.

Den socialdemokratiske ordfører har jo beskrevet de amerikanske erfaringer. De amerikanske erfaringer er kort stillet op i Ugebrevet Mandag Morgen fra 6. november, og jeg citerer derfra: »Chokfængsling. Konsekvent, men korte fængselsstraffe til alvorlig førstegangskriminalitet.« Projektet skulle ud fra en eller anden form for fornuft gå ud på følgende: »Ved mødet med den rå fængselsverden vil den unge førstegangskriminelle blive afskrækket fra at begå fremtidige lovovertrædelser.«

Forskningen skulle angivelig vise, at chokfængslede lovovertrædere ikke afskrækkes. De begår i bedste fald lige så megen ny kriminalitet som personer udsat for andre sanktioner. Effekten vil formentlig øge kriminaliteten, men det er jeg helt sikker på, at arbejdsgruppen, der nu beskæftiger sig med den nye sanktionsform, natur-